

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΑΡΙΘ. 5/2016
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ-ΕΥΡΩΣΤΙΝΗΣ

Στο Ξυλόκαστρο και στην αίθουσα του Κέντρου Νεότητας Ξυλοκάστρου, συνεδρίασε σε δημόσια συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ξυλοκάστρου-Ευρωστίνης, σήμερα την **04/042016**, ημέρα **Δευτέρα** και ώρα **20:00** ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου με αριθμό **3866** και ημερομηνία **31/3/2016** που επιδόθηκε σε κάθε έναν Δημοτικό Σύμβουλο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 67 του Νόμου 3852/2010.

Στη συνεδρίαση παρευρέθηκε και ο δημοτικός υπάλληλος ειδικός γραμματέας κ. Τσαγρής Δημήτριος του Δημοτικού Συμβουλίου.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο **27** Δημοτικών Συμβούλων ευρέθηκαν παρόντες **24**.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: 1) Νιάρρος Ηλίας 2) Καλύβας Παναγιώτης 3) Κάσσιος Δημήτριος 4) Χαρτσιάς Αλέξανδρος 5) Σκόνδρας Αθανάσιος 6) Κλειώση Αγγελική 7) Ματσούκας Γεώργιος 8) Μαγγίνα Σταυρούλα 9) Αλογογιάννης Εμμανουήλ 10) Κεκερής Νικόλαος, 11) Κατσούλης Ηλίας 12) Παναγούλόπουλος Αναστάσιος 13) Κουσουλός Κων/νος 14) Τσιώτος Βλάσιος 15) Λάσκος Νικόλαος 16) Γκαϊνά Ευφροσύνη 17) Αποστολόπουλος Σπυρίδων 18)) Μαστέλλου-Βασιλάκη Γεωργία 19) Καραβάς Ανδρέας 20) Ζάρρος Ανδρέας 21) Σακούλας Ηλίας 22) Φίλης Χαράλαμπος 23) Ψυχογιός Κων/νος 24) Μπρακούλιας Θεοφάνης

ΑΠΟΝΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ: 1) Ράλλης Απόστολος 2) Δουβής Δημήτριος 3) Γκιολής Αναστάσιος αν και προσκλήθηκαν νόμιμα.

Στη συνεδρίαση κλήθηκαν η Πρόεδρος της Δ.Κ. Ξυλοκάστρου και οι Πρόεδροι-εκπρόσωποι των Τοπικών Κοινοτήτων για τα θέματα που τους αφορούν και οι Πρόεδροι των Τοπικών Συμβουλίων Νέων.

Στη συνεδρίαση κλήθηκε και παρευρέθηκε και ο Δήμαρχος κ. Ηλίας Ανδρικόπουλος.

ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦ. 86/2016

ΘΕΜΑ: «Συζήτηση για την τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων στην παραλιακή ζώνη του Δήμου Ξυλοκάστρου - Ευρωστίνης».

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Πρέπει να ομολογήσω ότι τοιχατζιστής της κακογουστιάς δεν είμαι. Τώρα γιατί άλλοι κάποιοι με αναφέρουν έτσι, δεν μπορώ ούτε να τους κατηγορήσω, απλώς να τους πω ότι κάνουν λάθη. Θα ανοίξουμε ένα θέμα για το οποίο δεν υπάρχει τίποτα προκατασκευασμένο και τίποτα κατευθυνόμενο. Ακούστε με αν θέλετε. Αν θέλετε, σας παρακαλώ, ακούστε με, γιατί είναι πολύ σοβαρό το θέμα. Αυτή τη στιγμή λοιπόν υπάρχει ένα πρόβλημα σε όλο το

Δήμο. Ποιο πρόβλημα υπάρχει; Ο καθένας κάνει ό,τι θέλει. Δεν υπάρχει Δημοτική Αστυνομία για να ελέγξουμε τίποτα και αυτή τη στιγμή πραγματικά υπάρχει μια ανομοιομορφία όσον αφορά στα τραπεζοκαθίσματα σε όλη την παραλιακή ζώνη, στον πεζόδρομο της παραλιακής ζώνης από το Μελίσσι έως και το Δερβένι, μέχρι και τα Μαύρα Λιθάρια.

Ένα μεγαλύτερο θέμα ακόμα, το οποίο πραγματικά αναδεικνύει την αντίθεση ή και το μέγεθος του προβλήματος, έχει να κάνει με το ίδιο το Ξυλόκαστρο, στο οποίο μετά την τελευταία χρονιά, μετά την απένταξη του έργου, είναι χωρισμένο στα δύο, διότι αν είχε προχωρήσει το έργο, θα είχαμε μια ομοιομορφία όσον αφορά στη λήψη μιας απόφασης και δεν θα υπήρχε και τόσο μεγάλο θέμα ή δεν αναδεικνυόταν το θέμα αυτό της διαφοράς όσον αφορά στη συμπεριφορά της δημοτικής αρχής.

Τι γίνεται λοιπόν; Την καλοκαιρινή κυρίαρχα περίοδο ο καθένας που έχει ένα μαγαζί, βγάζει σε οποιοδήποτε πεζοδρόμιο υπάρχει δίπλα του καθίσματα, χωρίς ίσως να ρωτήσει και κανέναν και σαφώς δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα, διότι υπάρχουν τρεις παράγοντες, οι οποίοι αυτή τη στιγμή πρέπει να συνεργαστούν. Έχει να κάνει με τον επισκέπτη, ο οποίος κάθεται στην παραλία για να πάρει το ποτό του ή να δειπνήσει, υπάρχει επίσης επισκέπτης ο οποίος θέλει να κάνει μια βόλτα στην παραλία ανενόχλητος, υπάρχει το αυτοκίνητο, το οποίο θέλει να περάσει, χωρίς να έχει προβλήματα.

Εμείς αυτά τα έχουμε αφήσει στην τύχη τους. Δηλαδή όπου και να πάμε, σε όποιο μέρος και να πάμε, ας αρχίσουμε από τη Συκιά, θα δείτε ότι τα πεζοδρόμια καλύπτουν 90% τα τραπέζια του χώρου των πεζοδρομίων. Οι πολίτες για να το ξεπεράσουν, πολλές φορές κατεβαίνουν στην παλιά εθνική οδό με κίνδυνο. Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα σε άλλες περιοχές, με τα αμάξια τα οποία παρκάρουν ακριβώς δίπλα στον πεζόδρομο. Πολλές φορές οι πολίτες δεν μπορούν να βρουν χώρο να ξεφύγουν από αυτή την παγίδα, φτάνουν σε αδιέξοδα με πολύ κόσμο, με πολλά τραπέζια, με πολλά καθίσματα και αναγκάζονται να ξαναγυρίσουν πίσω για να ξεπεράσουν εμποδία.

Και από την άλλη μεριά όμως υπάρχει και η περίπτωση που μην έχοντας πού να καθίσουν κι αυτό είναι λογικό, να βλέπουν τη θάλασσα, δίπλα στη θάλασσα, θα το ήθελαν ίσως πολλοί, σηκώνονται και φεύγουν και πάνε σε άλλα μέρη. Χειρότερο όμως απ' όλα είναι ότι εμείς, οι οποίοι είμαστε υπεύθυνοι, δημιουργούμε πρόβλημα στους επαγγελματίες οι οποίοι δραστηριοποιούνται εδώ πέρα ότι δεν φερόμαστε δίκαια απέναντι σε αυτούς. Άλλοι λοιπόν έχουν το δικαίωμα της αναρχίας και σε ένα κομμάτι του Ξυλόκαστρου έχουμε βάλει τον κανόνα, που εγώ προσωπικά έχω επιβάλει και πρόστιμα πέρσι, που κάποιος ή κάποιος τόλμησαν να βγάλουν τραπεζοκαθίσματα. Θα μου πεις γιατί δεν τα έλεγες πέρσι και τα λες φέτος. Γιατί υπάρχουν διάφορες διαδόσεις, οι οποίες με λυπούν και δεν θέλω να τις αναδείξω εδώ πέρα. Γιατί πέρσι δεν είχε τελεσιδικήσει το έργο της παραλίας του κομματιού από του Κούστα έως πέρα στο Σύθα.

Επομένως εάν προχώραγε, τότε θα είχαμε μια άλλη κατάσταση. Αυτό τώρα τελείωσε, απεντάχθηκε. Επομένως υπάρχει μια συγκεκριμένη κατάσταση, την οποία πρέπει να εξομαλύνουμε και πρέπει εδώ πέρα σαν Δημοτικό Συμβούλιο να καταλήξουμε σε μια ομόφωνη απόφαση, να δούμε τι θέλουμε και να αναλάβουμε και τις ευθύνες απέναντι και στους επαγγελματίες και στους πολίτες και στα τροχοφόρα τα οποία κυκλοφορούν. Διότι εάν πιάσουμε την κάθε περίπτωση, θα δείτε ότι φερόμαστε τελείως διαφορετικά και όχι μόνο εμείς μέσα εδώ στο Δημοτικό Συμβούλιο, αλλά και οι ίδιοι οι άνθρωποι, οι πολίτες, οι οποίες πολλές φορές σχολιάζουν την κατάσταση στο Δήμο. Δεν έχω ακούσει ποτέ π.χ. να παραπονιέται κάποιος γιατί στη Συκιά - ένα παράδειγμα λέω - ή στα Μαύρα Λιθάρια ή σε οποιοδήποτε άλλο σημείο του Δήμου δεν μπορεί να περάσει ένας πεζός από το πεζοδρόμιο. Δεν έχει γίνει θέμα ποτέ. Θέμα όμως μπορεί να γίνει σε κάποιο άλλο μέρος. Ένα αυτό.

Δεύτερο θέμα. Πρέπει να καταλάβουμε ότι το ένα κομμάτι προς το Σύθα, εκεί η αναρχία είναι 100%, έχουν φτάσει τριήμερα που δεν μπορούν να περάσουν ούτε οι πεζοί, ούτε τα τροχοφόρα. Οι άνθρωποι φεύγουν από εδώ με πολλά παράπονα και λένε ότι δεν θα ξαναπάμε, γιατί δεν μπορούμε να σταθούμε πουθενά και δεν μπορούμε να καθίσουμε και δεν μπορούμε να περπατήσουμε. Και βέβαια αυτό μπορεί να συμβαίνει και στα πεζοδρόμια μέσα στην πόλη, που κι εκεί ο καθένας κάνει πάλι ό,τι θέλει. Και δεν είναι μόνο τα μαγαζιά της εστίασης, του υγειονομικού ενδιαφέροντος, υπάρχουν όμως κι άλλοι επαγγελματίες που μπορεί να βγάζει ο καθένας τηνπραμάτεια του απέξω και δεν συμβαίνει πάλι τίποτα και δεν έχει διαμαρτυρηθεί και κανένας. Ενώ όμως η παρανομία, η παρατυπία υπάρχει.

Πρέπει λοιπόν τελικά μέσα σε αυτή την αίθουσα τουλάχιστον να δώσουμε το σύνθημα ότι πρέπει να συνεννοηθούμε, να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, να πάρουμε τις ευθύνες μας και επειδή την ευθύνη την παίρνει η δημοτική αρχή και δεν πιστεύω να μοιραστώ με εσάς καμία ευθύνη, αλλά όμως πρέπει να πούμε τις προθέσεις μας και ο στόχος θα ήταν να ομονοήσουμε κι εδώ, επειδή είναι ένα σοβαρό θέμα. Να δώσουμε την αίσθηση ότι είμαστε δίκαιοι, ότι προσπαθούμε να ισορροπήσουμε όλους αυτούς τους παράγοντες, έτσι ώστε μέσα στα πλαίσια του ανθρωπίνου δυνατού να μην υπάρχει και κανένας παραπονούμενος. Αυτό είναι λίγο δύσκολο.

Ξεκαθαρίζω λοιπόν πρώτα απ' όλα. Δεν υπάρχει πολιτική σκοπιμότητα. Δεν υπάρχει σε καμία περίπτωση - γιατί το άκουσα κι αυτό - ότι θέλουμε να απαξιώσουμε οποιοδήποτε έργο του προηγούμενου Δημάρχου. Μέσα στο συνδυασμό μου υπάρχουν και δημοτικοί σύμβουλοι και Πρόεδροι και από το συνδυασμό του Αντώνη Κλαδούχου και προκαλώ τον οποιονδήποτε να αναρωτηθούν αυτοί οι άνθρωποι αν έχω το παραμικρό, εάν έχουν σχέση όλα αυτά που γράφονται με την πραγματικότητα. Επομένως να ξεκαθαρίσουμε ένα - ένα τα θέματα, για να μπορούμε να συνεννοηθούμε.

Ο στόχος είναι πώς θα εξυγιάνουμε την κατάσταση, πώς θα είμαστε πιο δίκαιοι, πώς θα κάνουμε τον κόσμο να έρθει πιο πολύ, για να δουλέψουν οι επαγγελματίες, σε συνεργασία με τους επαγγελματίες και πώς θα

εφαρμόσουμε στην πράξη τις αποφάσεις που θα πάρουμε όλοι μαζί. Ο δικός μου στόχος είναι να ομονοήσουμε. Δεν θέλω σε καμία περίπτωση να ανοίξουμε καινούργιο πόλεμο, διότι οι πόλεμοι έχουν καταστρέψει τον τόπο μας. Είναι σαν τον Πελοποννησιακό πόλεμο που καταστράφηκε και η Σπάρτη και η Αθήνα. Ιδανικές καταστάσεις δεν υπάρχουν. Ο στόχος δεν είναι να ρίξουμε κανέναν, για να αναδείξουμε κάποιον άλλον. Ο στόχος είναι να μπορέσουμε συντεταγμένα όλοι μαζί να συναποφασίσουμε κάποια πράγματα, τα οποία θα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και να βοηθήσουμε τον τόπο να πάει μπροστά. Τίποτα, μα τίποτα άλλο.

Αφού λοιπόν το ξεκαθαρίσουμε αυτό, πρέπει ο καθένας από εμάς να τοποθετηθεί σε 2-3 ερωτήματα. Το πρώτο ερώτημα. Θέλετε να αδειάσουμε, αλλά πρέπει να το κάνουμε σε όλο το μήκος, το βόρειο τμήμα των πεζοδρομίων στο Δήμο μας; Δηλαδή τι πάει να πει; Να απαγορεύσουμε να τοποθετηθεί ούτε ένα τραπέζι και κάθισμα σε όλα τα πεζοδρόμια, εκτός από εκεί που υπάρχουν οι προϋποθέσεις. Σε ένα πεζοδρόμιο 2 μ. δεν μπορούμε να βάλουμε τραπεζοκάθισμα, τραπέζι και καρέκλα. Είναι βέβαιο ότι θα το κλείσει. Είμαστε ξεκάθαροι σε αυτό. Κοιτάζτε πόσες επιχειρήσεις είναι σε αυτή την κατηγορία. Ή εκεί που υπάρχει, να αφήσουμε το 1,5 μ. που ορίζει ο νόμος και από εκεί και πέρα να δούμε να βάλουμε μια σειρά, γιατί παραπάνω δεν αντέχει, και στο Ξυλόκαστρο σε αυτό το κομμάτι προς το Σύθα.

Να πάρουμε λοιπόν αυτή την απόφαση όλοι και να πούμε κύριοι, θεωρούμε ότι αυτό θα κάνει καλό στον τόπο. Να αφαιρέσουμε από τον ποδηλατόδρομο της περιοχής αυτής όλα τα αυτοκίνητα, τα αυτοκίνητα που αράζουν, όπως κάνουμε και στον ποδηλατόδρομο της από εδώ πλευράς και να πούμε κύριοι από εδώ και πέρα κανένας δεν έχει παράπονο. Και σε τελευταία ανάλυση δεν θα έχουμε και δεν φταιμε σε τίποτα αν σε κάποια σημεία υπάρχει χώρος για να μπουνε, ενώ από εδώ δεν υπάρχει. Τι θα πετύχουμε με αυτό; Θα έχουν τη δυνατότητα άνθρωποι να βγούνε να περπατήσουν, να βλέπουν τη θάλασσα, να μην υπάρχει κανένα πρόβλημα, αλλά από την άλλη μεριά, φοβάμαι ότι σε λίγο δεν θα υπάρχει κόσμος να περπατήσει ή θα πάει κάπου αλλού ίσως.

Επομένως πρέπει να τα λάβουμε όλα υπόψη μας και να καταλήξουμε όπου νομίζετε. Πρόβλημα δεν έχουμε. Αλλά δεν μπορούμε να λέμε ότι ναι μεν, αλλά ας τα αφήσουμε εδώ, γιατί δεν πολυφωνάζουν ή εκεί που φωνάζουν να μη μιλάει κανένας. Για να μη λέμε και πράγματα κατόπιν ως παρατηρητές, φανταζόμενοι ότι είμαστε σε μια κοινωνία η οποία είναι φανταστική, ονειρεμένη και μπορούμε να λέμε πράγματα, χωρίς να τα εννοούμε, γιατί στην πράξη δεν μπορούν να σταθούν.

Η μια λύση είναι η απαγόρευση παντού και η εφαρμογή απόλυτα του νόμου, της κανονιστικής που υπάρχει και την ξέρετε, διότι εκεί λέει ότι στο ένα κομμάτι του πεζοδρομίου - στην κανονιστική του 2010 όσον αφορά για τα πεζοδρόμια - ο χώρος από Κούστα έως τον Αρίωνα απαγορεύεται να βάλει ο καθένας οτιδήποτε. Στα υπόλοιπα όμως μπορεί να κάνει ο καθένας ό,τι λέει, λέει τους νόμους οι οποίοι δεν εφαρμόζονται ποτέ βέβαια. Λέει στα 3 μ., στο 1 μ., άντε να βρεις εσύ ποιο είναι και αν στην πράξη έχει εφαρμοστεί αυτό.

Η δεύτερη λύση είναι να καθίσουμε και να δούμε ανθρώπινα πώς μπορούμε να διαχειριστούμε προς όφελος της ανάπτυξης και σαφώς σε καμία περίπτωση σε καταδίκη του πεζού. Τον άνθρωπο πρέπει να τον προστατεύσουμε και να δούμε αν μπορούμε να οργανώσουμε, να υπάρχει μια πρόταση κοινά αποδεκτή από όλους και από τους επαγγελματίες, την οποία πρόταση αυτή θα δεσμευτούμε να την υποστηρίξουμε με όργανα του Δήμου και της Αστυνομίας σε περιπτώσεις που ξεφύγουμε και η πρόταση αυτή θα έχει να κάνει με παρεμβάσεις και στη μια πλευρά και στην άλλη. Δηλαδή να δώσουμε τη δυνατότητα και στην από εδώ πλευρά του Ξυλοκάστρου και στις περιοχές που υπάρχουν μικρότερα πεζοδρόμια, ώστε να μπορούν οι επαγγελματίες να τοποθετήσουν μια σειρά καθισμάτων, σεβόμενοι και τον πολίτη, ο οποίος μπορεί να περάσει.

Άλλη μεσοβέζικη λύση δεν υπάρχει, διότι φοβάμαι ότι αν εμείς μέσα εδώ δεν αποφασίσουμε όλοι μαζί, θα ξαναμπλέξουμε σε μια κατάσταση, σε μια εμφύλια κατάσταση, η οποία θα κάνει κακό ξανά στην περιοχή και είναι αμαρτία αυτή τη στιγμή στην παραλία του Ξυλοκάστρου να είναι ανοίκιαστα μαγαζιά. Δηλαδή αν σε παραλιακό τουριστικό θέρετρο μένουν ανοίκιαστα τα μαγαζιά δίπλα στην παραλία, κάτι δεν πάει καλά. Γιατί κοιτάξτε, σε κάποια άλλα μέρη γεμίζουν. Αλλού δεν γεμίζουν. Πρέπει λοιπόν - κ. Κουσουλέ, σας παρακαλώ αν θέλετε - εδώ πέρα να μαζευτούμε, να αποφασίσουμε όλοι μαζί κάτι, να καταλήξουμε κάτι, να τοποθετηθούν και οι αρχηγοί, για να δούμε ποια είναι η άποψή τους, να συναποφασίσουμε ότι πρέπει τους καλοκαιρινούς μήνες να κλείνεται ο δρόμος για κάποιες ώρες, αφού λάβουμε υπόψη και τα αυτοκίνητα και τους κατοίκους.

ΖΑΡΡΟΣ: Αυτό είναι το δεύτερο...;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Μαζί αυτά πρέπει, αλλά απλώς τα συζητάμε, γιατί απόφαση δεν θα πάρουμε. Κοιτάξτε. Το πρώτο είχε να κάνει το πού θα βάλουμε...

ΤΣΙΩΤΟΣ: Αν θα αδειάσουμε το βόρειο παντού.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Το δεύτερο έχει να κάνει αν ακολουθήσουμε μια κοινή γραμμή για όλα τα παραλιακά πεζοδρόμια.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Αν θα το γεμίσουμε...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να το διαχειριστούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ομοιόμορφα παντού.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εφαρμόζοντας κάποιους κανόνες. Δηλαδή και στην από εκεί πλευρά δεν μπορούμε να αποδεχθούμε ότι όλο το πεζοδρόμιο πρέπει να γεμίσει με τραπεζοκαθίσματα. Πρέπει να υπάρξει εκεί που μπορούμε κι ένας διάδρομος για να κυκλοφορεί ο κόσμος. Μέχρι τώρα γέμιζαν τα πάντα.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Στα πόσα εκατοστά;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Βλάση κουβέντα κάνουμε. Εσύ πες τα, αν έχεις μετρήσεις, πες το τώρα. Εδώ προσπαθούμε να βρούμε μια λύση. Ακούστε κάτι παιδιά. Ακούστε με λιγάκι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μην το συνεχίζουμε. Παναγιώτη, Βλάση.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Ρώτησα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μην το κάνεις Βλάση.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Ακούστε μας κάτι, αν θέλετε.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Πρόεδρε, αν μπορούμε, όποιος έχει τα... να δείξει στο μικρόφωνο και να μιλάμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν μπορείς, γιατί δεν σου έχω δώσει το λόγο, αφού θέλεις να μιλήσεις όμως.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Τι θέλεις Βλάση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δεν θέλει κάτι ο Βλάσης. Ολοκλήρωσε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εδώ πρέπει να κοιτάξουμε λοιπόν πώς θα βελτιώσουμε το τουριστικό προϊόν μας, χωρίς να το καταστρέψουμε. Το τι έχουμε, είναι δεδομένο. Το τι θα θέλαμε, είναι λίγο δύσκολο να το πετύχουμε, όταν η ίδια η αγορά δεν το υποστηρίζει. Καλό θα ήταν να λέμε ωραία πράγματα, να το μεγαλώσουμε, να το κάνουμε, να έρχονται εδώ πέρα εκατομμυριούχοι κι όλα αυτά ή κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι μπορεί να καταλαβαίνουν. Αυτά παιδιά είναι στο θέλω μας. Αλλά στην πράξη αυτά δεν γίνονται. Έχουμε αυτά τα συγκεκριμένα πράγματα, με αυτά ζει ο κόσμος, αυτό είναι το τουριστικό μας προϊόν σήμερα, που αν θέλουμε να το αλλάξουμε, πρέπει να κάνουμε ένα σχεδιασμό και να δούμε σε ένα βάθος χρόνου να το πετύχουμε. Αλλά το να πούμε σήμερα ότι δεν αποδεχόμαστε τίποτα, κλειδώνουμε το μαγαζί και λέμε ή αυτό θέλουμε, ειδάλλως ας μην έρθει κανένας, δεν ισχύει, γιατί υπάρχουν άνθρωποι, οικογένειες που ζούνε, ο Δήμος που ζει, γιατί παίρνει κι αυτός κάποιο αντίτιμο. Αλλά πέρα και πάνω απ' όλα υπάρχει ζωή, οικονομική ζωή, υπάρχουν άνθρωποι που δουλεύουν σε μαγαζιά, υπάρχουν μαγαζιά επαγγελματίες οι οποίοι δραστηριοποιούνται και κερδίζουν. Δεν μπορούμε να τα νεκρώσουμε.

Σαφώς πρέπει λοιπόν να βρούμε ένα συνδυασμό, έτσι ώστε πραγματικά να έχουμε ένα καλό αποτέλεσμα, χωρίς να προσβάλλουμε ούτε τον πεζό, ούτε τον άνθρωπο που θέλει να πάει τη βόλτα του, ούτε τον πολίτη που θέλει να πάει να πει ένα ποτό, χωρίς να υπάρχει στο μυαλό μας καμία κρυφή σκέψη. Ότι το λέμε εδώ, το λέμε ανοιχτά και ξεκάθαρα. Γι' αυτό θα ήθελα λοιπόν να πει και ο κάθε αρχηγός ή οποιοσδήποτε πολίτης την άποψή του, πρώτα εδώ πέρα

οι συνάδελφοι, έτσι ώστε να καταλήξουμε κάπου στο τέλος. Και πρέπει να καταλήξουμε. Είμαστε υποχρεωμένοι να καταλήξουμε σε μια κοινή πρόταση. Δεν μπορεί να υπάρξει διχαστικό κλίμα και πλειοψηφίες μέσα εδώ. Πρέπει να βρούμε λύση, ώστε να κάνουμε καλό στο Δήμο μας. Τίποτα άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε το Δήμαρχο. Ο κ. Τσιώτος.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Μόλις θα τελειώσει ο Δήμαρχος, θα μιλήσω. Τελειώσατε; Η πρότασή σας ποια ήταν;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Θα συζητήσουμε Βλάση.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Δήμαρχε τώρα δεν είπες ότι πρέπει να σου πούμε την πρότασή μας;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να συζητήσουμε, διότι απόφαση παίρνουμε σήμερα. Σήμερα συζητάμε το θέμα... και στο επόμενο, γιατί πρέπει για να προχωρήσουμε στο δια ταύτα να αλλάξει η κανονιστική, για να φτάσουμε στο...

ΤΣΙΩΤΟΣ: Εντάξει, καλύφθηκα. Ξεκινάω λοιπόν. Πρώτη παρατήρηση. Υποχρεωμένοι να παίρνουμε ομόφωνη απόφαση είναι μόνο τα Δημοτικά Συμβούλια στη Βόρεια Κορέα, δεν υπάρχει πουθενά αλλού. Εξηγούμαι. Ένα αυτό. Δεύτερον. Τόση ώρα ο Δήμαρχος έκανε μία - ακούστε με λίγο, σας παρακαλώ - αναλυτική περιγραφή για 17 λεπτά μιας κατάστασης - μπάχαλο στο Δήμο. Επαναλαμβάνω, καλά κάνουμε και γελάμε τώρα, ακούστε όμως εδώ λίγο. Έχετε μπερδευτεί λίγο Δήμαρχε, εξαιτίας της κατανομής των εδράνων της καινούργιας, νομίζετε ότι βρίσκεστε μέσα σε σχολείο, μας κάνετε μάθημα και μετά πρέπει εμείς να πούμε το μάθημα, να απαντήσουμε αν είναι έτσι ή αλλιώς. Όχι. Είσαι υποχρεωμένος, δεν κατάλαβα τι ζητάς από εμάς. Μίλησες 5 ή 6 φορές, μέτρησα, για νομιμότητα. Ζητάς από εμάς να βάλουμε πλάτη, ώστε να εφαρμόσεις το νόμο; Χρειάζεσαι βοήθεια; Ζορίζεσαι να εφαρμόσεις το νόμο; Δεν νομίζω. Αν κάτι είναι παράνομο, πας και εφαρμόζεις το νόμο. Θέλεις να βάλουμε πλάτη; Στο τέλος, έχω ακόμα.

Ξεκινάω λοιπόν κάποιες σκόρπιες σκέψεις. Θα ήθελα, όπως βλέπω ότι πάει η κουβέντα απόψε, νομίζω ότι καλό θα ήταν να ακούσουμε πιο πολύ τους δημότες, γιατί νομίζω ότι αυτοί μάλλον, αφού δεν μπορείς εσύ, αυτοί θα πούνε μια πρόταση. Λέω λοιπόν, μια δημοτική δράση, για εμάς, θα πρέπει να απαντά σε ένα σαφώς εντοπισμένο και συγκεκριμένο πρόβλημα και να έχει έναν ξεκάθαρο στόχο, μια ξεκάθαρη κεντρική ιδέα. Παράδειγμα, έχουμε στο Ξυλόκαστρο κυκλοφοριακό πρόβλημα. Αυτό το βλέπουμε. Τι θα κάνουμε; Θα φτιάξουμε, ας πούμε, μια μικρή δημοτική συγκοινωνία. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η δημοτική αρχή είναι υποχρεωμένη να μας απαντήσει ποιο είναι το πρόβλημα, γιατί αυτή το φέρνει, ποιο είναι το πρόβλημα και ποιος είναι ο τελικός στόχος.

Εγώ προσωπικά, επειδή τυχαίνει να είμαι επαγγελματίας, καταλαβαίνω απόλυτα την αγωνία κάποιων επαγγελματιών, απόλυτα και δεν την υποβιβάζω, ούτε την ειρωνεύομαι σε καμία περίπτωση. Κι εγώ εδώ πολεμάω

μήνα με το μήνα να πληρώσω το ταμείο, να πληρώσω το ΙΚΑ, να ανταπεξέλθω στις υποχρεώσεις μου. Αυτό είναι άλλο θέμα. Η συγκεκριμένη όμως συζήτηση είναι κατά τη γνώμη μας για άλλη μια φορά αποσπασματική και άστοχη. Κύριε Δήμαρχε, πριν απαντήσετε, αν απαντήσετε, στο ερώτημα λίγα τραπέζια κάτω ή όχι, γιατί αυτό συζητάμε, νομίζω ότι θα πρέπει να απαντήσετε ευθέως σε μια σειρά από πολύ πιο σημαντικά ερωτήματα.

Πρώτον, ποιες ακριβώς είναι κατά τη γνώμη σας οι δυσλειτουργίες και τα προβλήματα του συνόλου του παραλιακού μετώπου, δυτικού και ανατολικού. Αν μπορείτε σημειώστε, για να μην τα ξεχάσετε, γι' αυτό το λέω. Ποιες ακριβώς είναι οι δυσλειτουργίες;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να σας πω κάτι; Εγώ μιλάω ανάλογα με τα θέματα. Δεν χρειάζεται να κάνω φροντιστήρια και να τα γράφω ή να μου τα γράφουν αυτά τα οποία έρχομαι να πω εδώ. Οπότε μη φοβάστε, εσείς που τα γράφετε εκεί πέρα, πείτε τα. Εγώ τα ξέρω, δεν χρειάζεται να τα γράψω.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Ευχαριστώ πολύ. Συνεχίζω λοιπόν και λέω το εξής. Υπάρχει ένα πρόβλημα μεταξύ μας κι αυτό θα πρέπει, επειδή ξέρεις Πρόεδρε ότι δεν αφήνω τίποτα να πέσει κάτω. Δεν το λέω, αναφέρομαι σε εσένα. Με το Δήμαρχο έχουμε μια βασική, κομβική διαφορά. Εγώ έχω μάθει, όταν υποστηρίζω ένα θέμα, να έχω αρχή, μέση και τέλος, γι' αυτό τα γράφω, γιατί θέλω να υπάρχει αρχή, μέση και τέλος. Ο Δήμαρχος έχει μάθει, όταν μιλάει, να αερολογεί. Οπότε δεν χρειάζεται. Για να μην πεις τίποτα, δεν χρειάζεται να γράψεις τίποτα. Ευχαριστώ. Συνεχίζω λοιπόν.

Δεύτερον κ. Δήμαρχε. Τι σκοπεύετε να κάνετε για την εξαφάνιση της παραλίας σε όλο το μήκος του παραλιακού μετώπου, που κατά τη γνώμη μας είναι ένα από τα σοβαρότατα θέματα της μείωσης του κόσμου που έρχεται στο Ξυλόκαστρο.

Τρίτο. Ποια είναι η άποψή σας και η πρότασή σας, εάν έχετε, για τις κατασκευές στο νότιο πεζοδρόμιο. Σας αρέσουν; Θα τις αλλάξετε; Τι θα κάνετε; Τέταρτο. Θέλετε κατασκευές πάλι στο βόρειο πεζοδρόμιο; Πέμπτο. Σκοπεύετε να αποκτήσουμε επιτέλους κάποια στιγμή κυκλοφοριακή μελέτη και πότε; Γιατί όλα είναι ενιαία. Και το βασικότερο κ. Δήμαρχε. Ποια είναι η πρότασή σας για τη χρήση τη λογική του παραλιακού μετώπου; Τον θέλετε πεζόδρομο; Τον θέλετε δρόμο; Θέλετε να έχει ίδια χρήση χειμώνα - καλοκαίρι; Θέλετε οι 4 χρήσεις που αυτή τη στιγμή είναι οριοθετημένες, να παραμείνουν έτσι; Θέλετε να αλλάξουν; Αυτά κ. Δήμαρχε είναι μερικά από τα ερωτήματα που απαντούν στο ερώτημα και όχι το ερώτημα να βάλουμε λίγα τραπέζια ή όχι κάτω, για να δούμε τι θα γίνει.

Χωρίς αυτές τις απαντήσεις, το σημερινό θέμα είναι για τα μάτια του κόσμου. Χωρίς αυτές τις απαντήσεις, αντί για τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων στην παραλιακή ζώνη, θα έπρεπε να λέγεται το θέμα περί διαμερισμού ευθύνης και πίεσης λόγω μη άποψης της δημοτικής αρχής. Αν επιμένετε όμως στη συζήτηση όπως έχει, πρέπει να συζητήσουμε και να τοποθετηθούμε

τουλάχιστον σε τρία βασικά πράγματα. Πρώτον, θέλουμε πάλι κατασκευές κάτω, στο βόρειο; Ναι - όχι. Δεύτερον. Εάν δεν θέλουμε κατασκευές κάτω, θέλουμε να γεμίσουμε το βόρειο πεζοδρόμιο με τραπεζοκαθίσματα; Αυτή είναι η λογική. Ναι - όχι. Εάν πούμε πάλι όχι, η τρίτη ερώτηση. Θέλουμε να βάλουμε κάπου λίγα καθίσματα από κάτω; Τα ερωτήματα είναι πόσα, πού και ποιος θα ελέγχει αν θα γίνουν αυτά που συμφωνήσαμε ή όχι.

Θα πρέπει να απαντήσετε κ. Δήμαρχε και στα τρία και όχι αποσπασματικά, αν και βέβαια θεωρώ, κλείνοντας, το είχε πει ο Λάμπης Φίλης κάπου, ότι φοβάμαι ότι σήμερα θα τσακωθούμε για ένα θέμα, το οποίο δυστυχώς μπορεί η φύση να μας ξεπεράσει, να μας προλάβει και μπορεί ο παραλιακός δυστυχώς δρόμος να γίνει Μύκονος και να πηδάμε από τον 1^ο όροφο στην παραλιακή πολυκατοικία στη θάλασσα. Ας ελπίσουμε ότι δεν θα συμβεί. Ελπίζω η συζήτηση να κινηθεί σε συγκεκριμένα πλαίσια και όχι απλά σαν ένα brain storming, ας πούμε, δηλαδή - να το πω στα ελληνικά, γιατί ο κ. Λάμπης δεν είναι εδώ για να με δουλέψει. Α είναι; Μπράβο. Και τα αγγλικά μου μοιάζουν με του Πρωθυπουργού. Να το πω λοιπόν πολύ ξεκάθαρα, τυχαίες απόψεις ατάκτως ειρημμένες. Ελπίζω να συζητήσουμε σοβαρά. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Καταρχάς το αίτημα των συνδυασμών που συμμετέχουν σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο είναι να έχουν το δικαίωμα να συνθέτουν, να έχουν άποψη. Πρώτη φορά ακούω μειοψηφία να μην θέλει καμία σχέση ούτε με τα προβλήματα, ούτε με τη σύνθεση. Ζητάει μόνο από το Δήμαρχο να αποφασίσει. Αυτός δεν έχει λόγο. Άκουσε, μη φωνάζεις. Εγώ σε άκουσα τόση ώρα. Είναι πρώτη φορά κι αυτό πρέπει να το ακούσει όλος ο κόσμος, όλοι οι δημότες, ότι υπάρχει δημοτικός συνδυασμός στο Ξυλόκαστρο και στην Ευρωστίνη που δεν θέλει να έχει λόγο, να έχει ευθύνη, να έχει πρόταση, αλλά πρέπει να το αποφασίσει μόνο η δημοτική αρχή. Εμείς τέτοιο θέμα δεν έχουμε, αγαπημένε μου συνάδελφε. Εμείς, επειδή σεβόμαστε τις δημοκρατικές διαδικασίες, επειδή σεβόμαστε το διάλογο, φέραμε εδώ για συζήτηση. Εμείς έχουμε την πλειοψηφία, αυτή μας την έδωσαν οι συνδημότες μας για να αποφασίζουμε. Αλλά σεβόμαστε όμως το διάλογο. Σεβόμαστε ξανά τη σύνθεση. Εσείς αυτή τη λέξη δεν την ξέρετε και ευτυχώς που ο λαός σάς κατέταξε εκεί. Για σκεφτείτε να ερχόμαστε εδώ και να αποφασίζετε να διατάζετε κι εμείς να είμαστε ανύπαρκτοι εδώ πέρα και να είμαστε μαριονέτες.

Αλλά γι' αυτό όμως να το κάνετε, πρέπει να έχετε γνώση, πρέπει να έχετε το αίσθημα της ευθύνης, για να μπορέσετε πραγματικά να καταξιωθείτε στη συνείδηση των ανθρώπων ως συναινετικός, ως συνθετικός, για να πάει ο τόπος μπροστά. Το να λέμε το τι θέλαμε ή να παίζουμε στο γήπεδο της αντιπαράθεσης, ήταν εύκολο. Εμείς δεν προσπαθούμε να κάνουμε δικούς μας. Εμείς προσπαθούμε να στηρίζουμε τους επαγγελματίες, τον πληθυσμό, να υποστηρίξουμε την προσπάθεια που γίνεται απ' όλους, διότι κι αυτοί, όπως είπατε κι εσείς είστε ένας επαγγελματίας, και όλοι εδώ πέρα που παρίστανται σήμερα είναι επαγγελματίες και έχουν την αγωνία τι θα κάνουν. Κι εδώ λοιπόν τι κάνουμε; Σήμερα λέμε απόψεις πώς θα μπορούσε αυτό να λειτουργήσει καλύτερα. Και αυτό το οποίο ζητήσαμε είναι αυτή η προσπάθεια

να καταλήξει σε μια κοινή συμφωνία από όλους μας, από όλους τους συνδυασμούς, έτσι ώστε αυτό το παράδειγμα να το δώσουμε και στην τοπική κοινωνία και στους επαγγελματίες, που κι αυτοί έχουν διαφορετικά συμφέροντα, ενώ εμείς εδώ πέρα οι αυτοδιοικητικοί δεν έχουμε διαφορετικά συμφέροντα. Και να τους πούμε, κοιτάστε είμαστε το παράδειγμα, όλοι μαζί να προχωρήσουμε. Να μην έχουμε τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν και τα ξέρουμε πολύ καλά.

Αλλά δυστυχώς εσείς αυτό δεν το καταλάβατε. Εγώ θα εξακολουθήσω να προσπαθώ προς αυτή την κατεύθυνση και θα ήθελα - τελειώνω κ. Πρόεδρε - να δώσω το λόγο και στους υπόλοιπους αρχηγούς, για να δούμε ακριβώς το τι μέλλει γενέσθαι, τι θα κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Ζάρρος.

ΖΑΡΡΟΣ: Μακάρι το πρόβλημα του Ξυλοκάστρου να ήταν τα 5 τραπέζια στην παραλία από του Κούστα μέχρι τον Αρίωνα και να ήταν τόσο μικρό ή να λυνόταν τόσο εύκολα ή τι θα κερδίζαμε άμα βάζαμε μερικά τραπέζια. Εμείς που είμαστε από εδώ και αν κοιτάξουμε πίσω τα τελευταία 20 χρόνια πώς ήταν και την πορεία που έχει το Ξυλόκαστρο, μπορούμε να δούμε διάφορα, μπορούμε να δούμε διάφορες αιτίες, να δούμε την εξέλιξη, να δούμε τι έφταιξε, να δούμε πώς μπορούμε να πάμε παραπέρα.

Αγαπητέ Δήμαρχε, θα πούμε γενικές σκέψεις, γιατί όταν δεν έχουμε μια πρόταση συγκεκριμένη, δεν μπορούμε να απαντάμε γενικά. Έβαλες 3 ερωτήματα, ο Βλάσης έβαλε 5 συν 3. Εγώ θα καταλάβετε από αυτά που θα πω τη θέση μου και τι προτείνω να κάνουμε. Στο Ξυλόκαστρο τα τελευταία χρόνια έγινε μια προσπάθεια ανάπτυξης και από το 2006, 10 χρόνια τώρα, έχουν δημοπρατηθεί 3 μεγάλα έργα για την πόλη, οι αποθήκες Φραντζή, η ανάπτυξη η μία, συν ένα πρόσθετο που προστέθηκε μετά και η ανάπτυξη από Κούστα μέχρι Ρουβέρα. Αν είχαν πραγματοποιηθεί αυτά τα έργα κι όλα είχαν πάει καλά, 6.000.000 και πλέον οι προϋπολογισμοί και τα ποσά, κάπου εκεί τέλος πάντων, το Ξυλόκαστρο θα μπορούσε να είχε γίνει μια αγνώριστη πόλη, μια πολύ όμορφη πόλη, αν είχε σχεδιαστεί σωστά η ανάπτυξη του παραλιακού και αν υπήρχαν και οι αποθήκες Φραντζή σαν ένα Πολιτιστικό Κέντρο. Φανταστείτε σε τι μοίρα θα είμαστε.

Άρα δεν μας φταίνε τα λεφτά. Υπήρχαν λεφτά. Απλά δεν σχεδιάστηκαν σωστά, δεν δόθηκαν σε ανθρώπους οι οποίοι είναι υπεύθυνοι να σχεδιάζουν εξωτερικούς χώρους, να μας κάνουν ορισμένες αρχιτεκτονικές προτάσεις. Το ότι καταφέραμε και γλιτώσαμε από την πλαστικούρα που υπήρχε από κάτω και ήρθαμε από πάνω, δεν φτάνει, όταν σχεδιάζεις έργα 6.000.000 ευρώ, να πεις ότι είσαι ευχαριστημένος 10 χρόνια μετά. Και πιστεύω ότι δεν θα λύσει το πρόβλημα το σημερινό εάν θα βγάλουν τα 10 μαγαζιά που έχουν απομείνει, γιατί άλλα τόσα είναι ανοίκιαστα, από Κούστα μέχρι Ρουβέρα, αν αποφασίσουμε να βγάλουν από Κούστα μέχρι Αρίωνα να βγάλουν και 5 τραπέζια ακόμα. Νομίζω ότι το πρόβλημά μας είναι μεγαλύτερο και σ' αυτό θα πρέπει να επικεντρωθούμε.

Έχουμε πολύ μεγάλο πρόβλημα κυκλοφοριακό. Έχουμε πολύ μεγάλο πρόβλημα αισθητικής. Έχει αρχίσει το μέρος μας και δεν είναι τόσο όμορφο, παρότι στις φωτογραφίες βγάζουμε κάτι ωραία ηλιοβασιλέματα στο facebook και φαίνεται... Έχει αρχίσει και ασοχημαίνει πάλι. Για την πέρα μεριά δεν θα συζητήσουμε, γιατί όσο υπάρχει αυτό το πράγμα, αυτό το ημιτελές έργο, το οποίο δυστυχώς δεν ακούσανε αυτοί που το σχεδιάζανε ότι θα ήταν καταστροφικό για τον τόπο και αν γινόταν δηλαδή θα είχαμε μεγάλα προβλήματα, γιατί όταν κλείνεις μαγαζιά, γιατί ουσιαστικά τα κλείνεις τα μαγαζιά όταν τους λες 3 τραπέζια θα έχετε για να λειτουργήσετε, σε ένα μαγαζί 25-30 χρόνων, δεν άκουσαν κάποιοι και ήρθαμε σε αυτή την κατάσταση.

Τι κάνουμε για να φύγουμε από αυτή την κατάσταση, τι κάνουμε για να ξεφύγουμε από αυτή τη μιζέρια, την οποία τραβάμε 300 μέρες το χρόνο και 60 έχουμε κόσμο. Πώς θα ξεφύγουμε από την πορεία που έχουμε πάρει; Μετά από 3 μνημόνια τα τελευταία 5-6 χρόνια, μετά την ανάπλαση του παραλιακού, μετά την αποτυχημένη άλλη ανάπλαση του παραλιακού, έχουμε αυτή την πόλη. Έχουμε την αναρχία, που λέτε Δήμαρχε, γιατί την έχουμε παντού και δική μου άποψη και ξεκάθαρη είναι ότι η πιστή εφαρμογή του νόμου, μόνο προβλήματα θα μας δημιουργήσει. Δηλαδή αν πούμε ότι μαχαίρι εδώ, εσύ δρόμο, εσύ εκεί, αλλά δεν πρέπει να υπάρχει και ασοδοσία. Θα πρέπει να υπάρχει σε κάθε μαγαζί καθορισμένη χρήση, να εφαρμοστούν... Οι καταστηματαρχές δεν ήξεραν, ας πούμε, κάποιοι νέοι καταστηματαρχές ότι πρέπει να δώσουν ένα σχέδιο, εγώ θέλω αυτό το κομμάτι, να πιάσω τόσο, πόσο κάνει.

Αλλά δυστυχώς η εφαρμογή του είναι ελλιπής. Στην πλατεία του Ευλοκάστρου φαντάζομαι θα είχατε περάσει κάνα βράδυ του Αυγούστου. Γενικά πρέπει να καταλάβουν και τα μαγαζιά ότι το συμφέρον τους είναι να είναι όμορφη η πόλη, ότι έτσι θα έρθουν κι άλλοι άνθρωποι. Τις 60 μέρες που έχουμε κόσμο, έχουμε κόσμο. Άκουγα μια άποψη, οι αποθήκες Φραντζή πρέπει να γίνουν πάρκινγκ. Πάρκινγκ έχουμε πρόβλημα 50 ημέρες. Τις άλλες 300 είναι άδειοι. Άρα το πρόβλημα της πόλης είναι πώς θα φέρουμε τον κόσμο πάλι στην πόλη, θα φέρουμε περισσότερο κόσμο. Και θα φέρεις περισσότερο κόσμο αν λύσεις τα κυκλοφοριακά σου προβλήματα της Παν. Τσαλδάρη που κουτουλάνε στην πλατεία και θα δεις πώς θα διαχειριστείς το έργο του παραλιακού, το αποτυχημένο έργο του παραλιακού λειτουργικά και το απενταγμένο και να αποφασίσουμε έτσι.

Εγώ πιστεύω δηλαδή, για να τελειώνουμε, αν και πέρσι σας είχα καλέσει λίγο νωρίτερα από τώρα να δούμε τι πρόχειρα θα μπορούσαμε να κάνουμε για το περσινό καλοκαίρι, να κάνουμε κάποιες κυκλοφοριακές ρυθμίσεις και να το συζητήσουμε, αλλά αφού το φέρατε και τώρα, ας το κάνουμε τώρα. Να κάνουμε μια συνέλευση, μια λαϊκή συνέλευση με όλο τον κόσμο και στο "Άγγελος Σικελιανός" και να καλέσουμε και τους φορείς και τους καταστηματαρχές και να δούμε πώς θα μπορέσουμε, γιατί και οι καταστηματαρχές θα το καταλάβουν. Οι καταστηματαρχές καταρχάς είναι

πολλοί οι οποίοι λέγανε ότι από τότε που έκλεινε ο δρόμος άρχιζε η καλοκαιρινή σεζόν. Είναι πάρα πολλοί αυτοί. Τότε που έκλεινε ο δρόμος, ξέραμε ότι αρχίζει το καλοκαίρι και γινόταν η κίνηση στα μαγαζιά μας. Να μην το περιορίσουμε δηλαδή στα 2 τραπέζια αυτό, στο 1 ένα τραπέζι εκείνο στο άλλο. Να το δούμε λίγο πιο σφαιρικά και να δούμε πώς θα μπορέσουμε και για φέτος τουλάχιστον να κάνουμε ορισμένα πράγματα, για να αλλάξει ροή ο τόπος.

Και θα αλλάξει ροή ο τόπος, αν ομορφύνει το Ξυλόκαστρο. Θα έρχονται και θα γεμίζουν τα καταστήματα περισσότερες μέρες και περισσότερους μήνες. Το πρόβλημα του Ξυλοκάστρου είναι έντονο, το κυκλοφοριακό, το πάρκινγκ, θα πρέπει να τα δούμε όλα αυτά. Κυκλοφοριακή μελέτη. Αλλά αρχές Απρίλη για το φετινό καλοκαίρι για να κάνουμε ορισμένα πράγματα, τα οποία θα έχουν και απόδοση, πιστεύω ότι πρέπει να βιαστούμε. Γι' αυτό μπορούμε να μαζευτούμε, να έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις. Εμένα μου φαίνεται τελείως, σαν να κλείνουμε τα μάτια, σαν στρουθοκαμηλισμό ας πούμε, να πούμε ότι το πρόβλημα του Ξυλοκάστρου αυτή τη στιγμή είναι αν θα αφήσουμε και μάλιστα υπάρχουν και διάφορες ιδέες εκεί, ανάμεσα στα δεντράκια 2 πάγκους το κάθε μαγαζί, 6 άτομα, ότι αν είναι αυτό το πρόβλημα των καταστηματαρχών δηλαδή. Θα πρέπει να δούμε κι άλλα πράγματα. Και μπορείτε να το κάνετε και άμεσα, μπορείτε να το κάνετε και πριν το Πάσχα, μέσα στον Απρίλη, να μαζευτούμε και να δούμε.

Για μένα θα πρέπει να καταλάβουν οι καταστηματαρχές ότι είναι συμφέρον τους να περνάνε οι δημότες από μπροστά από τα μαγαζιά τους και να μην το κλείνουν όλο. Θα πρέπει να το καταλάβουν. Και κλείνοντας την πρωτολογία μου κι αν χρειαστεί θα επανέλθω, είναι πολύ βασικό να αναιρέσετε αυτό το κλίμα που υπάρχει μεταξύ εμπορικού κόσμου και καταστηματαρχών με τις δημοτικές αρχές, αυτή η αντιπαλότητα.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: ...

ΖΑΡΡΟΣ: Σέρνεται χρόνια τώρα. Δεν λέω για τώρα. Αλλά υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα. Θα πρέπει να το κάνουμε αλλιώς, να μαζευόμαστε, να λέμε τις απόψεις μας, να αποφασίζουμε, να προτείνουμε συγκεκριμένα πράγματα. Είναι πολύ πρόχειρη η συζήτηση, αν επικεντρώνεται το πρόβλημα του Ξυλοκάστρου σε 2 τραπέζια για κάθε μαγαζί. Υπάρχουν, τα ξέρουμε, η ανισορροπία, υπάρχει ένα έργο το οποίο έχει φτιαχτεί, το άλλο που δεν έχει φτιαχτεί. Οι άλλοι μπορούν να πάνε από κάτω, πάνε από πάνω. Θα πρέπει να τα δούμε τα δεδομένα και να αποφασίσουμε. Δηλαδή υπάρχει περίπτωση να το κάνεις ακόμα πιο άσχημο αυτό, κάνοντας μια ατυχή επέμβαση. Δηλαδή εκεί που έχουν τα προβλήματά τους από Κούστα μέχρι Αρίωνα, να το αποτελειώσουμε, δηλαδή να φαίνεται πιο άσχημο.

ΨΑΡΑΚΗΣ: ...

ΖΑΡΡΟΣ: Υπάρχει και πιθανότητα, γιατί όταν κάνεις αποσπασματικά πράγματα Τάσο...

ΨΑΡΑΚΗΣ: ...με ένα τραπέζι...

ΖΑΡΡΟΣ: Ναι, αλλά και τι θα λυθεί. Το θέμα είναι τι θα λυθεί. Το πρόβλημά σου αυτό είναι;

ΨΑΡΑΚΗΣ: Τι έχει γίνει μέχρι τώρα 5 χρόνια δεν έχεις καταλάβει;

ΖΑΡΡΟΣ: Πώς δεν το έχω; Έχουν κλείσει τα μισά.

ΨΑΡΑΚΗΣ: Κλεισμένα είναι όλα.

ΖΑΡΡΟΣ: Αλλά δεν λύνεται το πρόβλημα της πόλης με αυτό. Δεν λύνεται το πρόβλημα της πόλης.

ΨΑΡΑΚΗΣ: Κάτι είναι.

ΖΑΡΡΟΣ: Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κύριε Ψαράκη, μπορείτε να πάρετε το λόγο...

ΖΑΡΡΟΣ: Μην το λες σε εμένα αυτό, τον επαγγελματία τον ξέρω τι έχει κάνει. Δεν είναι εκεί το θέμα μας. Αλλά θα ήταν πολύ απλό να ήταν αυτό το πρόβλημά μας. Δεν είναι αυτό το πρόβλημά μας. Για μένα το πρόβλημα του Ξυλοκάστρου δεν είναι αυτό μόνο, είναι πολύ μεγάλο το θέμα και βέβαια σε όλο το Δήμο, γιατί υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα και από άλλα μέρη και από άλλα παραλιακά Διαμερίσματα, τα οποία έχουν θέματα τέτοια. Πιστεύω ότι θα πρέπει να τα δούμε συγκεκριμένα, με συγκεκριμένες προτάσεις και όχι έτσι πρόχειρες συζητήσεις. Εννοείται ότι δεν μπορούμε να κριτικάρουμε καμία πρόταση, γιατί δεν υπάρχει καμία πρόταση. Και να το συζητήσουμε συγκεκριμένα και αν υπάρχει αυτή η πρόταση για τραπέζια σε κάποια άλλα μέρη και να αλλάξουν οι κανονιστικές αποφάσεις, να έρθουν και να προτείνουμε και να αντιπροτείνουμε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εγώ θα συμφωνήσω άμεσα να συναντηθούμε με τους επαγγελματίες, στη συνέχεια αυτής της ημερήσιας διάταξης, για να ανταλλάξουμε απόψεις και να προχωρήσουμε, κατόπιν σαφώς και οι δημοτικές παρατάξεις και η δημοτική αρχή θα πάρουν τις αποφάσεις τους και θα πάρουν και την ευθύνη τους. Γι' αυτό λοιπόν άμεσα. Σήμερα έχουμε Δευτέρα, θα το συζητήσουμε μετά το τέλος ποια μέρα θα μαζευτούμε ξανά εδώ οι επαγγελματίες, οι τοπικοί φορείς, για να συζητήσουμε προτάσεις που θα έχει ο καθένας και να καταλήξουμε σε κάποιες συγκεκριμένες που θα υλοποιήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Μπρακούλιας.

ΜΠΡΑΚΟΥΛΙΑΣ: Θέλω να πιστεύω ότι το θέμα αυτό ήρθε με καλή πρόθεση από τη δημοτική αρχή. Ήρθε λίγο αργοπορημένα, αλλά ποτέ δεν είναι αργά.

Το κακό είναι ότι πάντα αυτό το θέμα καταλήγει στο να λέμε αν ο παραλιακός τελικά ήταν έργο πνοής ή έργο κατάρας για το Ξυλόκαστρο, με απόψεις και γνώμες που όπως έδειξε η ζωή, δεν μπορεί να συμφωνούμε όλοι μεταξύ μας, ο καθένας μας προσεγγίζει το θέμα με διαφορετικό τρόπο, έχει διαφορετικά συμφέροντα, οπότε καταλαβαίνετε, ο καθένας μας μπορεί να βλέπει το έργο ότι ήταν έργο πνοής και κάποιος άλλος να λέει ότι ήταν έργο καταστροφής. Άρα σήμερα το να συζητήσουμε αυτό το θέμα εδώ πέρα τόσο απλά, δεν νομίζω ότι είναι δόκιμο, δεν νομίζω ότι θα βγει κάποιο συμπέρασμα και αυτό που, τώρα κακώς μιλήσαμε εμείς πρώτα, θα έπρεπε να ακούσουμε τους επαγγελματίες τι έχουν να πουν. Κι αυτό δεν μπορεί να γίνει σήμερα Δήμαρχε. Αυτό μπορεί να γίνει σε μια ειδική μάζωξη με τους επαγγελματίες, αυτό δηλαδή που είπες, γιατί μην ξεχνάτε ότι δεν είναι μόνο ο παραλιακός δρόμος, είναι και ο εμπορικός δρόμος και σαν συγκοινωνιολόγος αυτό που έχω να σας πω είναι ότι δεν υπάρχει τίποτα μόνο του, είναι ένας βρόγχος. Αν πάει καλά ο πάνω, θα πάει καλά και ο κάτω και θα λειτουργήσει το σύστημα, γιατί τα συγκοινωνιακά αυτό έχουν.

Άρα θα πρέπει να δούμε επίσης και το θέμα της αστυνόμευσης, θα πρέπει να δούμε το θέμα της παραβατικής συμπεριφοράς, θα πρέπει να δούμε κι άλλα πολλά πράγματα και το τι ζητάνε οι επαγγελματίες τελικά, γιατί μερικές φορές είναι λίγο παρεξηγημένο αυτό που ζητάνε. Μπορεί να είναι κάτι το οποίο φαίνεται καλό, αλλά να είναι πρόσκαιρα καλό και στο βάθος του χρόνου να επιφέρει χειρότερα αποτελέσματα. Αλλά κι αυτά πάλι για να μπορέσουμε να έχουμε μια απόφαση πραγματικά λίγο πριν το καλοκαίρι, δεν θεωρώ ότι είναι άσχημη η περίοδος, νομίζω είναι καλή περίοδος, αλλά αν γίνει άμεσα η συγκέντρωση, έτσι ώστε να μπορούμε να βάλουμε και τη νομιμότητα και τη νομοθεσία, γιατί κι αυτό είναι κάτι βασικό, γιατί θα πρέπει...

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑ: Για το δημόσιο συμφέρον.

ΜΠΡΑΚΟΥΛΙΑΣ: Φυσικά. Γιατί ξέρετε, αν τα βλέπουμε τα πράγματα από τη μια σκοπιά, κάποιοι άλλοι θα τους ρίζουμε. Άρα λοιπόν αυτό που προτείνω είναι ότι μπορούμε να αναβάλλουμε το θέμα σήμερα και σε επόμενη μάζωξη, Δήμαρχε και την άλλη Δευτέρα.

ΚΑΛΥΒΑΣ: Δεν παίρνουμε απόφαση. Ας ακούσουμε 2-3 φορές.

ΜΠΡΑΚΟΥΛΙΑΣ: Δεν είναι όμως σήμερα για Δημοτικό Συμβούλιο αυτό, γιατί έπρεπε να το ακούσουμε αυτό με τους φορείς μόνο. Αυτό λέω εγώ.

ΚΑΛΥΒΑΣ: Δεν είναι φορείς εδώ απόψε.

ΚΑΡΑΒΑΣ: Κύριε Δήμαρχε, πήρατε την πρωτοβουλία, απ' ό,τι κατάλαβα, αν κατάλαβα καλά από την εισήγησή σας, και φέρατε ένα θέμα εδώ στο Δημοτικό Συμβούλιο να αποφασίσουμε, έτσι ώστε να είμαστε δίκαιοι προς αυτούς που έχουν καταστήματα στην παραλιακή ζώνη του Δήμου. Δεν το ζήτησαν κάποιοι καταστηματάρχες. Εάν το είχαν ζητήσει, θα έπρεπε να είχε

υποβληθεί αίτημα με υπογραφές, για να ξέρουμε ποιοι το ζητάνε. Το ένα είναι αυτό. Το δεύτερο. Μας λέτε να κουβεντιάσουμε και να αποφασίσουμε όλοι μαζί και να συμφωνήσουμε με μια ομόφωνη απόφαση, χωρίς να έχετε πρόταση και μετά από τις τοποθετήσεις των 2 αρχηγών, άκουσα ότι η πρότασή σας είναι να μαζετούμε να κουβεντιάσουμε πάλι να δούμε τι πρόταση έχει ο καθένας. Εάν δεν καταθέσετε συγκεκριμένη πρόταση ότι εγώ σαν Δήμαρχος, σαν δημοτική αρχή προτείνω αυτό το πράγμα, τι να κουβεντιάσουμε στο Δημοτικό Συμβούλιο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Δήμαρχος.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Στα Δημοτικά Συμβούλια πολλές φορές αναδεικνύονται θέματα, τα οποία πρέπει να συζητηθούν, από τη στιγμή που κρίνεται σκόπιμο ότι θα βοηθήσει, ώστε να επιλυθούν προβλήματα χρόνια. Αυτή τη στιγμή υπάρχει μια αντιπαλότητα, υπάρχει ένα πρόβλημα γενικότερα στην παραλιακή ζώνη του Ξυλοκάστρου κυρίαρχα, χωρίς να κοιτάμε τα υπόλοιπα μέρη το τι γίνεται, που εκεί μπορεί να γίνονται πολύ χειρότερα απ' ό,τι γίνονται εδώ. Η δημοτική αρχή πήρε αυτή την πρωτοβουλία για να γίνει μια κουβέντα. Υπογραφές υπάρχουν και από πέρσι. Δεν λέει τίποτα αυτό. Που ζητούν οι επαγγελματίες διάφορα πράγματα. Ο στόχος μας είναι να ξεπεράσουμε αυτό το χαντάκι της διαφωνίας, της άρνησης, έτσι ώστε να μπορέσουμε να πάμε σε καλύτερες λύσεις. Τίποτα άλλο.

Εδώ λοιπόν καταρχάς εκφράζουμε τη θέληση και την άποψη, ότι ξεκινάμε μια διαδικασία, η οποία έως το τέλος του μήνα, του Απρίλη, θα έχει ψηφιστεί, θα έχει μετουσιωθεί σε μια κανονιστική απόφαση που θα ψηφιστεί στο επόμενο Δημοτικό Συμβούλιο. Οι επαγγελματίες μαζί με τις δημοτικές παρατάξεις και τη δημοτική αρχή θα συμμετέχουν σε αυτό το διάλογο, έτσι ώστε να φτιάξουμε τα πράγματα προς το καλύτερο. Δεν υπάρχει ούτε καμία αντιπαλότητα, δεν υπάρχει ούτε καμία πρωτοβουλία για να περάσουμε συγκεκριμένο πράγμα. Απλώς πρέπει να διορθωθούν τα πράγματα προς το καλύτερο. Εάν θεωρήσουμε ότι η καλύτερη λύση είναι αυτή που υπάρχει, να είναι αυτή. Αυτή τη στιγμή δεν ήρθαμε να κάνουμε καινούργια γραφάς, καινούργιους νόμους, καινούργιο κατεστημένο. Κοιτάμε να λύσουμε τα προβλήματα που ταλανίζουν την ντόπια κοινωνία και τίποτα άλλο. Αυτή είναι η αλήθεια. Επομένως μην ανησυχείτε. Δεν ήρθαμε εδώ για να επιβάλουμε καινούργια πράγματα. Ήρθαμε για να λύσουμε πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ποιοι θα ήθελαν από τους παρισταμένους να τοποθετηθούν για το συγκεκριμένο θέμα; Ο κ. Μενούνος. Πρόεδρε; Ποιος άλλος θα ήθελε; Κύριε Μενούνε ελάτε.

ΜΕΝΟΥΝΟΣ: Σας ευχαριστώ κ. Πρόεδρε που μου δίνετε το λόγο για δεύτερη φορά. Δεν θα μακρηγορήσω, όπως την προηγούμενη φορά. Απόψε καταρχήν το θέμα, όπως σωστά το έθεσε ο Δήμαρχος, είναι συζήτηση. Όταν υπάρχει συζήτηση, δεν λαμβάνεται κάποια απόφαση. Και η πεμπτοσύια της δημοκρατίας είναι η συζήτηση. Πολύ καλά κάνουμε και ανοίξαμε το θέμα. Καθυστερημένα μπορεί να πει κάποιος. Άνοιξε όμως το θέμα και πιστεύω ότι

είναι πολύ σημαντικό να συζητηθεί αυτό το σοβαρό θέμα, που αφορά όχι μόνο το Ξυλόκαστρο, αλλά όλο το Δήμο, αφορά και το Δερβένι, αφορά από το Μελίσοι μέχρι και τα Μαύρα Λιθάρια.

Όσον αφορά το Ξυλόκαστρο, συμφωνώ, το βλέπω κι εγώ ο ίδιος, αν ήμουν επαγγελματίας, θα θεωρούσα τον εαυτό μου αδικημένο, γιατί το Ξυλόκαστρο έχει χωριστεί σε δύο, σε βόρειους και νότιους, σωστά το λέει ο Κώστας Κουσουλός ή δυτικοί - ανατολικοί, σωστά είναι. Υπάρχει αυτή τη στιγμή το αναπλασμένο τμήμα από τον Αρίωνα μέχρι Κούστα και το τμήμα από Κούστα μέχρι το λιμάνι που δυστυχώς δεν θα γίνει. Από εκεί και πέρα όμως υπάρχει ένα γεγονός, ότι το έργο από Αρίωνα μέχρι Κούστα, κατά τη γνώμη μου, είναι ένα έργο το οποίο έγινε από την προηγούμενη δημοτική αρχή, σωστά έγινε, έπρεπε να γίνει όλο, δεν ευθύνεται όμως ούτε η προηγούμενη ούτε η νυν δημοτική αρχή που δεν ολοκληρώθηκε το έργο. Το έργο αυτό πιστεύω ότι πρέπει να το προστατεύσουμε. Τι εννοώ προστατεύσουμε. Πρέπει να δώσουμε, όπως είπε σωστά ο Δήμαρχος, προτεραιότητα στον πολίτη. Αν τοποθετήσουμε, κατά τη γνώμη μου, έστω και μια σειρά τραπεζοκαθισμάτων από κάτω, η μια σειρά θα γίνει δύο, οι δύο θα γίνουν τρεις και κάποια στιγμή θα κλείσει. Αυτή είναι η πραγματικότητα, μην κρυβόμαστε. Θα κλείσει και το βόρειο τμήμα.

Ο προηγούμενος Δήμαρχος είχε πει κάτι πολύ σωστό, στο οποίο τότε είχαν δώσει λίγη σημασία. Είδαμε τη θάλασσα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Θυμάμαι τον εαυτό μου πριν από 10 χρόνια, φίλες και φίλοι, θυμάστε και οι ίδιοι, όλοι είχαμε μικρά παιδιά κάποια στιγμή, να προσπαθώ με το καρότσι στο βόρειο πεζοδρόμιο να κινηθώ. Ήταν αδύνατο να κινηθώ. Είχε κλείσει όλο το βόρειο τμήμα, δεν μπορούσε το καρότσι να κινηθεί πουθενά, από κάτω υπήρχαν αυτοκίνητα, με αποτέλεσμα να κινδυνεύει η σωματική ακεραιότητα και του παιδιού μου και των παιδιών σας και η δική μου. Εξακολουθώ και πιστεύω ότι δεν πρέπει να τοποθετηθεί - και είμαι κάθετος σε αυτό, θα στενοχωρήσω τον φίλο μου τον Ψαράκη, τον Σταύρο, τον Πετούση, αλλά αυτή είναι η άποψή μου. Είναι ένα έργο πνοής πιστεύω. Να σας πω κάτι; Το έκανε η προηγούμενη δημοτική αρχή. Είναι όμως έργο όλων των δημοτών. Αυτό πρέπει να καταλάβουμε. Τα έργα γίνονται από κάποια δημοτική αρχή, όλα τα έργα. Αφορούν όμως όλους τους πολίτες.

Πιστεύω λοιπόν ότι πρέπει να δώσουμε κυρίαρχη βάση στο δημόσιο χώρο και κοινόχρηστο και πάνω απ' όλα προτεραιότητα στους πολίτες. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πρόεδρε. Ο κ. Χαβέλης.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Καλησπέρα κι από εμένα. Χαβέλης Νίκος λέγομαι. Είμαι ο Πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου. Δεν είμαι αρμόδιος βέβαια για το παραλιακό μέτωπο. Εγώ εκφράζω πιο πολύ τον πάνω δρόμο, αλλά θα εκφράσω και κάποιες απόψεις των μαγαζιών. Τάσο, θα ήθελα βέβαια να πεις και τη γνώμη σου, όχι την επόμενη φορά, τώρα. Το θέμα μας είναι η τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων στην παραλιακή ζώνη του Δήμου

Ξυλοκάστρου. Άρα η πρόταση υπάρχει. Δεν είναι ότι δεν υπάρχει πρόταση. Η πρόταση είναι στο τρίτο, εγώ ξέρω και διαβάζω, βλέπω συζήτηση. Για την πρόταση ποια; Τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων στην παραλιακή ζώνη του Δήμου Ξυλοκάστρου. Δεν τίθεται θέμα. Δήμου Ξυλοκάστρου - Ευρωστίνης.

ΖΑΡΡΟΣ: Δεν λέει από Κούστα...

ΧΑΒΕΛΗΣ: Άρα κατά τη γνώμη μου εμένα υπάρχει πρόταση. Λυπάμαι πολύ βέβαια, γιατί δυο φορές που έχουμε κάνει Τουριστικές Επιτροπές έχουμε επισημάνει και τις δύο φορές ότι όσον αφορά τώρα για το Ξυλόκαστρο, πρέπει να γίνει χρήση του βορείου πεζοδρομίου με κάποια τραπεζοκαθίσματα. Το πώς θα το συζητήσουμε κι αυτό. Εγώ θα ήθελα σήμερα να το συζητήσουμε, γιατί πολύ φοβάμαι ότι την άλλη βδομάδα μπορεί κάτι να τύχει και να πάει την άλλη, την παράλλη. Είναι ευκαιρία. Έχουμε κόσμο, έχουμε μαγαζιά. Θα πούνε τη γνώμη τους, σας λέω και πάλι.

Το θέμα λοιπόν δεν είναι αν θα οικονομήσουν οι επαγγελματίες, αλλά να επαναφέρουμε τον παραλιακό δρόμο του Ξυλοκάστρου πραγματικά στην τουριστική ... της περιοχής για τους θερινούς μήνες. Έχουμε το χειμώνα τα Τρίκαλα και το Ξυλόκαστρο το καλοκαίρι. Έχουμε λοιπόν έναν πολύ ωραίο παραλιακό δρόμο, έτσι όπως έγινε. Και τι ζητάνε τα μαγαζιά της περιοχής κάτω; Μια σειρά τραπεζοκαθίσματα. Μια σειρά τραπεζοκαθίσματα. Δηλαδή τι πρέπει να κάνουμε για την άλλη βδομάδα; Να συζητήσουμε τι; Είναι τόσο άσχημο δηλαδή; Να καθόμαστε σε μια σειρά τραπεζοκαθίσματα κάτω; Να σας θέσω διαφορετικά. Όλοι έχουμε πάει στη Συκιά. Ήμουνα την προηγούμενη βδομάδα και κάθισα κάτω. Παιδιά ήταν καταπληκτικά. Μια σειρά τραπεζοκαθίσματα. Ο Δήμος βέβαια φταίει, Περικλή είπες τώρα πριν λίγο για πρότερα που ήταν έτσι το χάος, γιατί δεν υπήρχαν οι προϋποθέσεις. Κανένας δεν είχε πει στα μαγαζιά αυτά ότι θα είναι έτσι κι έτσι κι έτσι. Οπότε εγώ, αν είχα μαγαζί κάτω, θα έβγαζα ό,τι τραπεζάκι ήθελα, ό,τι τραπεζοκαθίσματα, ό,τι τέντα, ό,τι οτιδήποτε. Τσαντίρ μαχαλάς με αποτέλεσμα. Δεν φταίνει τα μαγαζιά όμως. Φταίει ο Δήμος.

Άρα το πρώτο πράγμα λοιπόν που πρέπει να κάνει ο Δήμος είναι οι προϋποθέσεις. Παιδιά θα βάλουμε τραπεζοκαθίσματα, μια σειρά. Το αν συμφωνούμε όλοι ή όχι, ναι, εδώ θα το αποφασίσουμε. Αλλά αυτά τα τραπεζοκαθίσματα θα είναι έτσι κι έτσι κι έτσι κι αυτό θα είναι αναγκαίο για όλα τα μαγαζιά. Πρέπει να το ακολουθήσουν. Δεν θα βάζει ο άλλος κόκκινη καρέκλα, μπλε καρέκλα, άσπρα, μωβ, κίτρινα. Ενιαίο, ομοιόμορφα. Τι πρέπει δηλαδή για την άλλη βδομάδα να κάνουμε; Γιατί; Για ποιο λόγο; Τάσο, δεν ξέρω αν διαφωνείς, δηλαδή θέλω να ανέβεις να μιλήσεις κι εσύ. Αυτά τα λέγαμε πριν έξω. Δεν είναι κάτι κακό. Πρέπει να τα ακούσουν λίγο εδώ.

Νομίζω ότι...

ΨΑΡΑΚΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πρόεδρε συγγνώμη. Εγώ απηύθυνα το λόγο, να πάρετε το λόγο, δεν θέλετε να τον πάρετε στο Δημοτικό Συμβούλιο. Ξέρετε ότι στο τέλος θα έρθουμε να ψηφίσουμε μια κανονιστική. Πρόεδρε, μια παρατήρηση και θα συνεχίσετε, συγγνώμη που το κάνω. Το ότι θα μπουν καθίσματα έχει όρους και προϋποθέσεις. Κι αυτό πρέπει να συζητηθεί.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Ακριβώς. Απλά κ. Πρόεδρε μέχρι τώρα δεν έχουν μπει αυτές οι προϋποθέσεις. Ακόμα και για το νότιο τμήμα του πεζοδρομίου δεν ξέρω...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πρόεδρε μην με προκαλείτε, γιατί είναι οι καταστηματαρχές εδώ και είμαι ο πρώτος...

ΧΑΒΕΛΗΣ: Υπάρχουν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όχι. Μισό λεπτό. Είμαι ο πρώτος στην προηγούμενη δημοτική θητεία που είχα πει ότι είναι απαράδεκτο να υπάρχουν πόρτες στο νότιο τμήμα του πεζοδρομίου. Μπήκανε, βγήκανε, μπήκανε, βγήκανε, ξαναμπήκανε. Είναι απαράδεκτο. Οι επαγγελματίες δεν εννοούν να το καταλάβουν. Εντάξει; Να λέμε κάποια πράγματα με το όνομά τους. Και είμαι κι από αυτούς που είχα υπερασπιστεί στο προηγούμενο έργο ότι δεν πρέπει απλώς οι τουρίστες να περνάνε, να κάνουν τη βόλτα τους στον παραλιακό δρόμο και να μας αφήνουν τα σκουπίδια. Πρέπει να αφήνουν και κάτι και για να υπάρχει αυτό το κάτι, πρέπει να υπάρχει εμπορική δραστηριότητα. Αλλά φαίνεται ότι θέλουμε μονίμως αστυνόμευση, για να κάνουμε το αυτονόητο. Συγγνώμη για την παρέμβαση, συνεχίστε.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Όχι, καλά κάνετε και τα λέτε και έτσι είναι το σωστό. Εγώ βέβαια μπήκα για τις προϋποθέσεις όσον αφορά για την ομοιομορφία και για τους μουσαμάδες. Εγώ πήγα λίγο σε πιο τεχνικό, όχι που το κλείνουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πώς θα περιφρουρήσουμε τους πεζούς που θα υπάρχουν από κάτω.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Αυτό ανέφερα πριν. Αυτό ήθελα να πω. Ο παραλιακός δρόμος έχει 4 χρήσεις. 6; 4. Μήπως πρέπει να καταργηθεί η μία για το καλό του παραλιακού και για τα μαγαζιά για τις 4 βασικές; Λέω. Τα έχουμε πει στην Τουριστική Επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να το δούμε ανά εποχές;

ΧΑΒΕΛΗΣ: Γι' αυτό λέω ότι πρέπει να τα πούμε σήμερα. Είναι ευκαιρία Δήμαρχε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Θα μιλήσουμε. Γι' αυτό ήρθαμε... Επειδή είχα προκληθεί νωρίτερα, αλλά δεν είναι το θέμα να απαντάμε σε όλες τις προκλήσεις, το θέμα είναι να προχωράει η διαδικασία. Έχουμε συζητήσει δυο φορές στην Τουριστική Επιτροπή για τα προβλήματα των επαγγελματιών, έχουμε καταλήξει σε κάποια συμπεράσματα και πρέπει αυτά σιγά - σιγά να βγουν

για να τα συζητήσουμε εδώ πέρα, για να ακουστούν και να ομονοήσουμε. Γιατί εκεί συνεννοηθήκαμε άπαντες. Εδώ αρχίζουμε τις διαφωνίες. Επομένως...

ΤΣΙΩΤΟΣ: Λες ψέματα. Αφού λες ψέματα, πώς να το κάνουμε;

ΧΑΒΕΛΗΣ: Βλάση, ήμουνα και στις δύο επιτροπές και είναι ακριβώς έτσι όπως το λέει.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εσύ λες ψέματα λοιπόν και σε παρακαλώ... να ανακαλέσεις.

ΤΣΙΩΤΟΣ: ...για τα τραπέζια από κάτω;

ΧΑΒΕΛΗΣ: Δεν με κατάλαβες. Συζήτηση... Πού είναι ο Σπύρος; Σπύρο, ήσουνα στις δύο Τουριστικές Επιτροπές;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ήμουνα στην τελευταία.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Ήσουνα στην τελευταία. Τι είπαμε στην τελευταία; Δεν αναφερθήκαμε λίγο και για κάποια τραπεζοκαθίσματα στον κάτω δρόμο; Συζήτηση κάναμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Καμία συζήτηση... καμία τοποθέτηση.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Παιδιά, περιμένετε τώρα, γιατί μην παίζετε με τις λέξεις. Συζήτηση κάναμε Σπύρο. Δηλαδή συγγνώμη...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιος τοποθετήθηκε Νίκο μου;

ΧΑΒΕΛΗΣ: Παιδιά όλοι εκεί ήμασταν. Κύριε Κώστα δεν ήμασταν; Δεν έρχομαι σε αντιπαράθεση, γιατί...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με ρώτησες και σου απαντάω... ότι δεν έγινε καμία συζήτηση με την έννοια της συζήτησης συλλογικού οργάνου. Τι δεν καταλαβαίνεις;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εντάξει. Κύριε Χαβέλη μην απαντήσετε. Ευχαριστούμε κ. Αποστολόπουλε.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Έχω μια αντίθετη γνώμη, εντάξει, μπορείς να πεις ό,τι θέλεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νίκο μην απευθύνεσαι.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Εγώ ήμουνα παρών και στις δύο και παιδιά αναφέρθηκε αυτό το πράγμα. Αν ο Σπύρος δεν το θυμάται, εγώ τότε είμαι τρελός. Εντάξει. Δεν το κατάλαβα. Λόγω του νεαρού της ηλικίας μου δεν το κατάλαβα. Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Νίκο συνέχισε. Μην αναφέρεσαι προσωπικά.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Και αναφερθήκανε κάποια πράγματα. Δηλαδή να έχουμε κάποια τραπεζοκαθίσματα σταθερά στην πρασιά - τα λέω καλά κ. Δήμαρχε; - ο δρόμος να ανεβεί στην ίδια ευθεία με το νότιο πεζόδρομο και τον ποδηλατόδρομο, έτσι ώστε τους χειμερινούς μήνες...

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Τα οποία τα έχω αναθέσει ήδη.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Μπράβο. Ακριβώς. Έτσι ώστε τους χειμερινούς μήνες να χρησιμοποιείται και για πάρκινγκ. Είναι έτσι;

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Έτσι είναι.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Για να μη λέω βλακείες δηλαδή. Και έρχομαι και λέω ότι σίγουρα μια σειρά τραπεζοκαθίσματα για τους συναδέλφους με τα μαγαζιά είναι 4 τραπεζοκαθίσματα, δεν είναι τίποτα. Και πριν λίγο με κάποια παιδιά λέγαμε γιατί ο ποδηλατόδρομος να μην μπορούμε να βγάλουν εκεί κάποια τραπεζάκια. Στον ποδηλατόδρομο. 8.00-1.00. Αυτά είναι κάποιες απόψεις των μαγαζιών. Συζήτηση κάνουμε. Κύριε Μίμη, εγώ απλά λέω πράγματα τα οποία είχαν ειπωθεί στην Τουριστική Επιτροπή, απλά επειδή συζητήσαμε κάποια πραγματάκια και απλά ενημερώνω. Συζήτηση κάνουμε. Δεν παίρνουμε σήμερα απόφαση. Τελειώσε. Αλλά πρέπει να γνωρίζουμε τι έχει ειπωθεί στην Τουριστική Επιτροπή. Αυτά τα τρία πραγματάκια είπαμε. Από εκεί και πέρα, ούτε σε τεχνικότερα έχουμε μπει, ούτε τίποτα. Αυτά. Τέλος. Δεν έχω να πω κάτι άλλο. Αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστούμε τον κ. Χαβέλη.

ΧΑΒΕΛΗΣ: Αλλά έπρεπε να ειπωθούν κάποια πραγματάκια λίγο, να αρχίσουμε να συζητάμε. Δηλαδή μην έρθουμε την άλλη βδομάδα και δεν ξέρουμε. Να μπορούμε λίγο, να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τι πρέπει να κάνουμε με τον παραλιακό δρόμο. Τέλος. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Αλογογιάννης.

ΑΛΟΓΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τα τελευταία χρόνια στο Ξυλόκαστρο έχει γίνει ένα έργο, είχε ξεκινήσει ένα άλλο έργο, το οποίο απεντάχθηκε. Καλώς ή κακώς θα το κρίνει η ιστορία, αν είναι καλό ή όχι. Συντελούνται δυο πράγματα. Ή άνισος ανταγωνισμός απέναντι στους επαγγελματίες του Ξυλοκάστρου ή στερούμε από τους πολίτες να περπατάνε και στο άλλο πεζοδρόμιο. Πρέπει λοιπόν κάποια στιγμή να αποφασίσουμε όλοι τι θέλουμε. Εγώ τουλάχιστον τάσσομαι υπέρ να τοποθετηθούν κάποια τραπεζοκαθίσματα στο κομμάτι της παραλίας που έχει απαγορευτεί. Ευχαριστώ.

ΚΑΛΥΒΑΣ: Για να βάλουμε τα πράγματα σε μια σειρά. Καταρχάς το θέμα που συζητείται τα τελευταία χρόνια είναι δυο μέτρα και δυο σταθμά και αυτό αποδεικνύεται σε καθημερινή κουβέντα που κάνουμε με όλους μας, με όλους σας, είτε είναι δημοτικοί σύμβουλοι, είτε είναι συμπολίτες, είτε είναι

καταστηματαρχες. Τι γίνεται; Ο καθένας μπορεί να λέει ό,τι θέλει. Εγώ είμαι από αυτούς που έλεγα και λέω ότι αυτό το έργο ήταν μια μεγάλη αστοχία και αποτυχία της προηγούμενης δημοτικής αρχής. Ποιοι κάθονται κ. Μενούνο στα τραπεζοκαθίσματα, που είπατε ότι έχει κυρίαρχο ρόλο ο πολίτης; Πολίτες κάθονται και επισκέπτες και ντόπιοι. Άρα τα τραπεζοκαθίσματα δεν τα έχουμε για τους πολίτες; Ένα θέμα αυτό. Άρα κάθονται αυτοί οι άνθρωποι.

Στην Τουριστική Επιτροπή το πάγιο αίτημα, τουλάχιστον των δύο τελευταίων συναντήσεων που ήμουνα εγώ, αν θέλετε να πω κι ονόματα, για να τα λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, όλους που συμμετείχαν από επαγγελματίες, ξενοδόχους, το αίτημα ήταν να μεταφερθούν τραπεζοκαθίσματα, θα το δούμε αυτό κάτω, πιο πάνω, στους κυβόλιθους, στο παραλιακό μέτωπο, στο βόρειο. Αυτό ήταν ένα αίτημα. Πάω παραπέρα. Κι είναι προς τιμήν των καταστηματαρχών που έχω συζητήσει, των δυτικών, οι οποίοι τι λένε; Συμφωνούμε να βάλουν κι από εδώ. Βλέπω και συμμετέχουν και συμπολίτες καταστηματαρχες, που αν θέλετε έχουν εξασφαλίσει μπροστά τους αρκετά τετραγωνικά να βάζουν τραπεζοκαθίσματα και λένε και βάζουν και από κάτω. Και τι λένε αυτοί; Γιατί να μη βάλουν και από εκεί; Μακάρι να δουλέψουν κι από εκεί. Νομίζω ότι αν δουλέψουν οι από εκεί, θα δουλέψουν κι από εκεί. Αν δουλεύουν από εδώ, θα δουλέψουν κι από εκεί. Και συγχαρητήρια που συμφωνείτε σ' αυτό, γιατί νομίζω ότι όταν είναι πολλά μαγαζιά και δουλεύουν, θα δουλέψουν όλα και θα έχουμε και πιο πολύ κόσμο στην περιοχή μας.

Για να μιλήσουμε και σαν δημοτικοί σύμβουλοι. Ο κ. Τσιώτος, δεν ξέρω πού είναι, αν είναι να έρθει μέσα στην αίθουσα.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Σε ακούω.

ΚΑΛΥΒΑΣ: Θέλω να σε βλέπω και να με βλέπεις όμως. Πόσες φορές εσείς προσωπικά με έχετε προκαλέσει γιατί δεν βάζετε τα τραπεζοκαθίσματα από κάτω; Ναι ή όχι;

ΤΣΙΩΤΟΣ: Σε έχω προκαλέσει;

ΚΑΛΥΒΑΣ: Ναι. Τι κάνετε, γιατί δεν βάζετε τραπεζοκαθίσματα από κάτω.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Θα τα πω...

ΚΑΛΥΒΑΣ: Να τα πεις.

ΤΣΙΩΤΟΣ: Σήμερα ακούγονται τρελά πράγματα.

ΚΑΛΥΒΑΣ: Θα γίνουμε και ψεύτες τελικά εδώ πέρα. Πολλές φορές. Διαφωνούμε ίσως στο πού θα πάνε. Αλλά το πάγιο και το κύριο αίτημα είναι από κάτω να πάνε. Φυσικά έφτασε καλοκαίρι, Πάσχα και υπάρχει και το αίτημα των συμπολιτών καταστηματαρχών από πέρσι και είπαμε αν είναι για το καλό του Δήμου, αν είναι για το καλό της πόλης, να το κάνουμε τώρα. Να

το κάνουμε, αν θέλετε, δοκιμαστικά, για να δούμε ή να αποδείξουμε ή εμείς ή εσείς. Έχετε δίκιο με αυτό το αίτημα να μπουνε τραπεζοκαθίσματα από κάτω; Εγώ είμαι ένας από αυτούς που θα το στηρίξω. Λέω, εκφράζω την προσωπική μου άποψη και λέω ναι, μπορεί να είναι καλύτερα. Μπορεί να αποδειχθώ και ψεύτης και να είναι μόνο η κρίση, η οποία έχει επηρεάσει τόσο πολύ τα καταστήματα της πόλης, αλλά δεν βλέπω η κρίση να έχει επηρεάσει και τον όμορο δίπλα το Δήμο του Κιάτου. Κι εμείς ήρθαμε εδώ τώρα και μια δετία, 7ετία, μόνο εμείς να εφαρμόσουμε το νόμο εδώ πέρα. Δηλαδή να είμαστε μαζοχιστές. Δηλαδή να καταστρέψουμε τους εαυτούς μας.

Βεβαίως και τα τσαντίρια αυτά δεν ήταν καλά, γιατί δεν υπήρχε σειρά, δεν υπήρχε τάξη. Και βεβαίως δεν πρόκειται να γίνει ποτέ καμία σταθερή κατασκευή στο βόρειο πεζοδρόμιο. Αλλά αν μη τι άλλο δικαιούνται αυτοί οι καταστηματαρχές, που πραγματικά μοχθούνε να βγάλουν τα προς το ζην και επενδύουν μόνο και μόνο για τα μαγαζιά τους. Γιατί ξέρετε πόσες επιχειρήσεις είναι να κλείσουν, όχι μόνο στο Ξυλόκαστρο, σε όλη την Ελλάδα και αδυνατούν γιατί είναι συναισθηματικοί λόγοι, είναι οικονομικοί, είναι εφοριακοί, είναι ταμειακοί, είναι χίλιοι δυο λόγοι που δεν μπορούν να κλείσουν; Κι έχουν δεθεί όλοι με τα μαγαζιά τους, γιατί κι εμείς δενόμαστε όλοι με τις δουλειές μας. Τι θα κάνουμε λοιπόν; Δεν πρέπει να το επιχειρήσουμε; Να το δοκιμάσουμε; Εάν αποτύχουμε, να το αποσύρουμε. Δεν θα κάνουμε ούτε σταθερές κατασκευές παράγκες. Αν βάλουν κάποιοι μια σειρά τραπεζοκαθίσματα, εγώ λέω για παράδειγμα στο χώρο που είναι οι κυβόλιθοι, που είναι αν θέλετε άχρηστος χώρος, που δεν φύτεψε ποτέ γκαζόν, που δεν περπάτησε ποτέ κανένας. Γιατί δεν περπατάει; Γιατί αν περπατήσει στο χώρο αυτό, θα πέσει επάνω σε κολόνα της ΔΕΗ, στα ρείκια ή σε παγκάκι. Δεν υπάρχει άλλη περίπτωση. Ή στις ακαθαρσίες των ζώων. Να λέμε τα πράγματα ως έχουν. Ή να μην τα λέμε;

Τι λέμε; Εάν - μια πρόταση που έχει ακουστεί και έχει ειπωθεί - λένε κάποιοι: Γιατί δεν μας αφήνετε παιδιά εδώ στους κυβόλιθους να βάλουμε μια σειρά τραπεζοκαθίσματα; Ούτε περπατάει κανένας, άχρηστος χώρος είναι. Να το δοκιμάσουμε παιδιά. Να βάλουν μια ομπρέλα, ομοιόμορφη όλοι, όχι σταθερή κατασκευή, μόλις πέφτει ο ήλιος, να την αποσύρουν, να τη βάζουν μέσα στα μαγαζιά τους και να είναι ένα ωραίο περιβάλλον και ένας ωραίος χώρος. Δοκιμαστικά όλα αυτά.

Εγώ δεν ήθελα να πω τίποτα άλλο, γιατί να μην κουράζω. Θέλω να ακούσω κι άλλες απόψεις. Βεβαίως και θέλω να ακούσω κι άλλες απόψεις και όλοι μας θέλουμε να ακούσουμε και όλοι να ξέρετε έχουμε κάνει κουβέντα και δεν έχει βρεθεί ένας να πει: Τι ωραία, σωθήκαμε. Και τα έργα και οι αποφάσεις κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Θα το δείξει και η πορεία, οι επόμενες μέρες, οι επόμενοι μήνες. Θα δούμε. Θα πάμε καλύτερα ή θα πάμε χειρότερα; Να μην το προσπαθήσουμε; Ευχαριστώ.

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ποιος θέλει το λόγο; Ποιος ζήτησε το λόγο;

Δ/T